

Όταν εκεί επάνω ... (Διάλογος με την Ειλείθια)

Νίκος Α. Παπανικολάου, Ομότιμος Καθηγητής Μαιευτικής-Γυναικολογίας.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Άρπιννα

Και ο Ξακουστός βασιλιάς της Πίσας στην Ηλίδα, ο Οινόμαος, ήταν γιός του Άρη. Αυτόν τον απέκτησε από την Άρπιννα, την κόρη του Ασωπού.

Άγραυλος

Η Άγραυλος ήταν κόρη της Αγραύλου, που ήταν κόρη του πρώτου βασιλιά της Αθήνας, του Ακταίου. Αυτή την παντρεύτηκε ο Κέκροπας από τον οποίο απέκτησε την Άγραυλο, την Έρση, την Πάνδροσο και τον Ερυσίχθονα.

Η Άγραυλος απέκτησε με τον Άρη την Αλκίππη, που δοκίμασε να βιάσει ο γιός του Ποσειδώνα και της Ευρύτης, ο Αλιρρόθιος. Ο πατέρας της, ο Άρης, θύμωσε και τον σκότωσε. Αλλά θύμωσε και ο Ποσειδώνας, ο πατέρας του Αλιρρόθιου, και έστειλε τον Άρη σε δικαστήριο, που σχηματίστηκε από θεούς. Η δίκη έγινε πάνω σε βράχο, που πήρε από τότε το όνομα Άρειος Πάγος, δηλαδή βράχος του Άρη. Οι θεοί αθώωσαν τον Άρη.

Αερόπη

Μια Αερόπη, όχι η μητέρα του Αγαμέμνονα και του Μενέλαου, αλλά άλλη, κόρη του Κηφέα, πέθανε στη γέννα. Ήταν αγαπημένη του Άρη.

Το παιδί της έζησε ρουφώντας γάλα από το βυζί της πεθαμένης μητέρας του. Το γάλα ήταν άφθονο ύστερα από θέληση του Άρη. Από το άφθονο γάλα το παιδί το ονόμασαν Αφνειό. Ο Παιουσανίας

αναφέρει, πως στο όρος Κρήσι, κοντά στη Μεγαλούπολη, υπήρχε ναός του Αφνειού Άρη. Το ίδιο παιδί το αναφέρουν και σαν Αέροπο, επειδή ήταν γιός της Αερόπης.

Ορτήρη

Δυο Αμαζόνες θεωρούνται κόρες του Άρη από την Ορτήρη, η Ιππολύτη και η Πενθεσίλεια. Την Ιππολύτη την ταυτίζουν με την Αντιόπη, που παντρεύτηκε ο Θησέας και τη σκότωσε ο Ηρακλής. Για την Πενθεσίλεια αναφέρεται, πως βοήθησε τον Πρίαμο στον Τρωικό πόλεμο και τη σκότωσε ο Αχιλλέας, αν και ήταν ερωτευμένος μαζί της. Η ίδια, φαίνεται, πως σκότωσε και το Μαχάονα, το γιό του Ασκληπιού, αν και οι Κώες ισχυρίζονται πως, τόσο ο Μαχάονας, όσο και ο αδερφός του Ποδαλείριος επέζησαν και διέδωσαν τη λατρεία του πατέρα τους Ασκληπιού.

Αστυόχη

Στο στρατό του Αγαμέμνονα υπήρχαν και δυο γιοί του Άρη από την Αστυόχη, την κόρη του Άκτορα. Ήταν ο Ιάλμενος και ο Ασκάλαφος, που βασίλευσαν στον Ορχομενό. Το άγημά τους, που πήρε μέρος στον Τρωικό πόλεμο, έφτανε τα τριάντα πλοία. Για τον Ιάλμενο, λέγεται, πως ήταν ένας από τους μνηστήρες της Ελένης.

Ηώ

Η Αφροδίτη και ο Άρης, όπως θα δούμε, υπήρξαν ερωτευμένοι. Ο Άρης πήγε με την Ηώ, την αδερφή του Ήλιου και της Σελήνης και κόρη του Υπερίονα. Ζήλεψε

η Αφροδίτη και την τιμώρησε να μην ικανοποιηθεί ποτέ σεξουαλικά. Η “ροδοδάχτυλη Ηώ”, όπως την αποκαλούσαν, υπήρξε ερωμένη του Αστραίου, από τον οποίο απέκτησε τους ανέμους: Ζέφυρο, Βορέα, Νότο. Ακόμα, τον Έσπερο, τον Εωσφόρο και τα Άστρα. Επίσης, ερωτεύτηκε τον Ωρίωνα, που τον οδήγησε στη Δήλο. Μετά, ερωτεύτηκε τον Κέφαλο, που τον οδήγησε στη Συρία και απέκτησε μαζί του το Φαέθοντα. Ύστερα, τον Τιθωνό, που τον οδήγησε στην Αιθιοπία και απέκτησε μαζί του τον Ημαθίωνα και το Μέμνονα. Ερωτεύτηκε και άλλους. Με τον Άρη δεν είχε παιδιά.

ΕΡΩΤΕΣ ΑΜΩΝ ΘΕΩΝ

Ήφαιστος

Ο άσχημος και κουτσός άντρας της θεάς της ομορφιάς Αφροδίτης, ο Ήφαιστος, εκτός από την απόπειρά του να βιάσει την Αθηνά και από το χυμένο στη γη σπέρμα του γεννήθηκε ο Εριχθόνιος, ασφαλώς θα είχε άλλες ερωτικές περιπέτειες. Ρώτησα γι' αυτές.

Ο Ήφαιστος ερωτεύτηκε την κόρη του Πρωτέα στη Λήμνο και από αυτή απέκτησε τον Καδμίλο, πατέρα των Καβείρων και των Καβειρίδων, που ήταν μυστηριακές θεότητες και ταυτίζονταν με τους Κουρήτες και τους Κορύβαντες. Επίσης, ερωτεύτηκε την Αντίκλεια από την οποία απέκτησε τον Περιφήτη, το ληστή της Επιδαύρου με τα λιγνά πόδια, που στηρίζονταν σε χάλκινες πατερίτσες ή σε ρόπαλο. Αυτός σκότωνε τους περαστικούς μέχρι που τον σκότωσε ο Θησέας.

Αλλά δεν ήταν μόνο αυτοί οι έρωτες του Ήφαιστου. Η Ιλιάδα του αποδίδει και τη Χάρη, προσωποποίηση της ομορφιάς, και ο Ησίοδος την Αγλαΐα, την πιο νέα από τις Χάριτες. Λέγεται, πως ο Αργοναύτης

Παλαίμονας, που κληρονόμησε την επιδεξιότητα του πατέρα του, ήταν γιός του Ήφαιστου, όπως και ο μυθικός γλύπτης Άρδαλος. Ας μη ξεχνάμε, πως ο Ήφαιστος πήρε μέρος στη δημιουργία της Πανδώρας. Χωρίς τη δεξιοτεχνία του, θα ήταν αδύνατη η δημιουργία της.

Πάνας

Προικισμένος με θαυμαστή σεξουαλική δραστηριότητα ήταν ο Πάνας, ο γιός του Ερμή. Αυτός ήταν θεός των βοσκών, όπως είπαμε στη γέννησή του. Είχε γενάκι στο πρόσωπο, σουβλερό πηγούνι, κέρατα, τριχωτό σώμα, τραγίσια πόδια, ήταν γρήγορος στο τρέξιμο και πρώτος στα σκαρφαλώματα στους βράχους.

Ο Πάνας είχε πολλές ερωμένες. Αδυναμία του ήταν οι Νύμφες, που τις παραμόνευε στις πηγές και στους ποταμούς. Με την τροφό των Μουσών, την Ευφήμη, απέκτησε τον Κρότο, που επινόησε τα χειροκροτήματα, όταν ήθελε να εκφράσει το θαυμασμό του στις Μούσες που χόρευαν. Μεγάλος του έρωτας ήταν η Σελήνη στην οποία, για να την κατακτήσει, χάρισε ένα κοπάδι λευκά βόδια. Επίσης, ερωτεύτηκε την Ηχώ, που τον αντέκρουσε. Αυτός οργίστηκε και για να την εκδικηθεί έβαλε βοσκούς να την κομματιάσουν και να σκορπίσουν το κορμί της. Η Γη μάζεψε τα κομμάτια και τα έθαψε. Από τότε έγινε φωνή, που επαναλαμβάνει τις τελευταίες συλλαβές των λέξεων, που ακούει.

Ο Πάνας ερωτεύτηκε και τη Νύμφη Πίτυ, που σημαίνει πεύκο. Αυτή ήθελε να τον αποφύγει και μεταμορφώθηκε σε πεύκο, γι' αυτό άρεσε στον Πάνα να στολίζει το μέτωπό του με στεφάνια από πεύκο.

Λέγεται, πως δεν είναι ακριβώς έτσι η ιστορία αλλά, πως αυτή πήγε με τον Πάνα και τότε ζήλεψε ο Βορέας, που την αγαπούσε κι αυτός. Φύσησε δυνατά και την

έριξε κάτω από ένα βράχο. Η Γη τη λυπήθηκε και τη μεταμόρφωσε σε πεύκο.

Μια άλλη, για να αποφύγει τον Πάνα έγινε καλαμιά. Αυτή ήταν η Νύμφη Σύριγγα από την Αρκαδία. Την κυνηγούσε ο Πάνας και αυτή μεταμορφώθηκε σε καλαμιά στις όχθες του ποταμού Λάδωνα. Ο Πάνας είδε τις καλαμιές να βγάζουν ήχους, όταν ανέμιζαν, και σκέφτηκε να τις ενώσει και να κατασκευάσει μ' αυτές το μουσικό όργανο, τη σύριγγα, δηλαδή το σουραύλι, για να θυμάται τη Νύμφη, όταν το παίζει. Αλλά δεν κυνηγούσε μόνο γυναίκες ο Πάνας, κυνηγούσε και αγόρια με πάθος. Όταν δεν κατάφερνε να ικανοποιήσει τις σεξουαλικές του επιθυμίες, τότε αυτοϊκανοποιόταν.

Ωρίωνας

Ας μην θεωρήσουμε τον Ωρίωνα "ουρογεννημένο", αλλά γιό του Ποσειδώνα και της Ευρυάλης. Το γεγονός, πως είχε την ικανότητα να περπατάει πάνω στη θάλασσα, αποδεικνύει πως είχε πατέρα το θεό της θάλασσας. Αυτός ερωτεύτηκε και παντρεύτηκε τη Σίδη, που ήταν πολύ όμορφη, αλλά και περήφανη για την ομορφιά της. Θέλησε να συναγωνιστεί την Ήρα στην ομορφιά και αυτή την έριξε στον Τάρταρο.

Αργότερα, ο Οιοπίωνας, ο βασιλιάς της Χίου, τον κάλεσε να τον βοηθήσει στο κυνήγι άγριων θηρίων, που κατέστρεφαν το νησί. Εκεί, αγάπησε την κόρη του τη Μερόπη, την οποία του υποσχέθηκε για γυναίκα του, αν τον βοηθούσε στο κυνήγι. Αθέτησε, όμως, την υπόσχεσή του ο Οιοπίωνας και ο Ωρίωνας μεθυσμένος βίασε τη Μερόπη.

Ο Οιοπίωνας πήρε το βιασμό για μεγάλη προσβολή και το άλλο βράδυ μέθυσε τον Ωρίωνα, τον τύφλωσε και τον έριξε στη θάλασσα. Αυτός, όμως, περπάτησε πάνω στα κύματα και έφτασε στη Λή-

μνο, όπου αντάμωσε τον Ήφαιστο, που τον λυπήθηκε και του έδωσε για οδηγό το βοηθό του Κηδαλίωνα. Αυτός τον οδήγησε στην Ανατολή να βρει τον Ήλιο να του δώσει το φως του. Ο Ήλιος τον γιάτρεψε και ο Ωρίωνας ξαναγύρισε στη Χίο να εκδικηθεί τον Οιοπίωνα. Στο δρόμο αντάμωσε την Ηώ, που μαγεύτηκε από την ομορφιά του και τον πήρε στη Δήλο. Ο Οιοπίωνας είχε κρυφτεί και δεν τον βρήκε.

Στο τέλος, ο Ωρίωνας βρέθηκε στην Κρήτη ψάχνοντας για τον Οιοπίωνα, που ήταν γιός της Αριάδνης, κόρης του Μίνωα. Εκεί, κυνηγούσε με την Άρτεμη και τη Λητώ. Επειδή η Γη φοβήθηκε, πως αυτός ο καλός κυνηγός θα ξεκάνει όλα τα θηρία της Κρήτης, έστειλε ένα σκορπιό, που τον τσίμπησε στη φτέρνα, τον φαρμάκωσε και τον πέθανε. Η Λητώ και η Άρτεμη παρακάλεσαν το Δία να τον κάνει αστερισμό. Ο Δίας, κάτω από τον αστερισμό του Ωρίωνα έβαλε και ένα άλλο, μικρότερο, του Σκορπιού, για να θυμίζει το τέλος του Ωρίωνα.

Και ο αστερισμός της Πούλιας, λέγεται, πως σχηματίστηκε από έρωτα του Ωρίωνα με την Πλειόνη, την κόρη του Ωκεανού και της Τηθύος. Η Πλειόνη ήταν πολύ όμορφη, όπως και οι επτά θυγατέρες της. Ο Ωρίωνας ήθελε μάνα και κόρες και τις κυνηγούσε για πέντε χρόνια. Στο τέλος, οι θεοί λυπήθηκαν την Πλειόνη και τις κόρες της και τις έκαναν αστέρια, τον αστερισμό της Πούλιας, γι' αυτό η Πούλια αποφεύγει τον αστερισμό του Ωρίωνα.

Ήλιος

Εξουσιαστής του ουρανού ήταν και ο Ήλιος, ο θεός του φωτός, που έβλεπε από ψηλά τα πάντα. Ασφαλώς έβλεπε και γυναίκες. Αυτός ήταν γιός του Τιτάνα Υπερίωνα και της Τιτανίδας Θείας, είχε αδερ-

φές την Ηώ, δηλαδή την Αυγή, και τη Σελήνη και παντρεύτηκε την Περσηίδα, κόρη του Ωκεανού και της Τηθύος. Μαζί της απέκτησε τη Μάγισσα Κίρκη, τη γυναίκα του Μίνωα την Πασιφάη, τον Αιήτη, το βασιλιά της Κολχίδας και τον Πέρση.

Εκτός από τη γυναίκα του την Περσηίδα, είχε και άλλες ερωτικές περιπέτειες. Πρώτα-πρώτα πήγε με την αδερφή της γυναίκας του, την Κλυμένη, που ήταν σύζυγος του Μέροπα, βασιλιά των Αιθιόπων. Από τον έρωτα αυτό γεννήθηκε ο Φαέθοντας και πολλά κορίτσια, που ονομάστηκαν Ηλιάδες. Για την τύχη του Φαέθοντα μιλήσαμε.

Μετά την Κλυμένη ο Ήλιος ερωτεύτηκε τη Νύμφη Ρόδο και ζήτησε από το Δία να τον πάει σ' ένα νησί, που το είδε από ψηλά ν' αναδύεται από τα βάθη της θάλασσας. Ο Δίας ικανοποίησε την επιθυμία του και αυτός πήγε στο νησί, που πήρε το όνομα της γυναίκας του. Μαζί της απέκτησε επτά παιδιά, που ονομάστηκαν κι αυτοί Ηλιάδες. Το πρώτο το έλεγαν Κέρκαφο. Γιού του Κέρκαφου ήταν ο Κάμειρος, ο Ιάλυσος και ο Λίνδος, που έχτισαν τις ομώνυμες πόλεις της Ρόδου.

Άλλος έρωτας του Ήλιου ήταν η Λευκοθή, κόρη του Όρχαμου και της Ευρυνόμης, που είχε αντίζηλό της την Κλυτία, που πήγε και μαρτύρησε στον Όρχαμο το δεσμό της κόρης του με τον Ήλιο. Την Κλυτία τη φυλάκισαν σε βαθιά τάφρο μέχρι που πέθανε και στη Λευκοθή απαγορεύτηκε να βλέπει τον Ήλιο, γι' αυτό μαράθηκε και έγινε λουλούδι, το ηλιοτρόπιο, που γυρίζει πάντα προς τον αγαπημένο της Ήλιο.

Άλλη ερωμένη του Ήλιου ήταν η Πέρση, κόρη του Ωκεανού και της Τηθύος, από την οποία απέκτησε το βασιλιά της Κολχίδας, τον Αιήτη. Επίσης, τον Πέρση, την Πασιφάη και την Κίρκη. Κόρη του Αιήτη ήταν η Μήδεια.

Και μια άλλη ερωμένη του ήταν η Νύμφη Νέαιρα με την οποία απέκτησε τη Λαμπετία και τη Φαέθουσα, που φύλαγαν τα κοπάδια του πατέρα τους στη Σικελία.

Άνεμοι

Αφού ο Ήλιος ερωτευόταν, γιατί να μην ερωτεύονται και οι Άνεμοι, όπως ο Βορέας και ο Νότος; Δεν ήταν, όμως, μόνο αυτοί. Ήταν και ο Ζέφυρος και ο Εύρος, παιδιά της Ηούς και του Αστραίου.

Ο Βορέας, βίαιος, δυνατός και γρήγορος, όπως ήταν, έτσι και ερωτευόταν. Άρπαξε την Ωρείθυια, την κόρη του βασιλιά της Αθήνας Ερεχθέα, την ώρα που έπαιζε με τις ακόλουθές της στις όχθες του Ιλισσού, την πήγε στη Θράκη και μαζί της απέκτησε τους Βορεάδες, δηλαδή τον Κάλαη και τον Ζήτη, που τα ονόματά τους συνδέονται με το ρήμα "φυσώ". Κάλαης είναι αυτός, που φυσάει σιγά, και Ζήτης αυτός, που φυσάει δυνατά. Και οι δυο τους πήραν μέρος στην Αργοναυτική εκστρατεία.

Ο Βορέας δεν πήγε μόνο με την Ωρείθυια, τη βασιλοπούλα. Ερωτεύτηκε και τις φοράδες του Εριχθονίου. Μεταμορφώθηκε σε άλογο, ζευγαρώθηκε μαζί τους και απέκτησε δώδεκα πουλάρια, που έτρεχαν τόσο ανάλαφρα, που μπορούσαν να περπατήσουν πάνω σε στάχια χωρίς να τα λυγίζουν και πάνω στη θάλασσα, χωρίς να την κυματίζουν. Και άλλα άλογα απέκτησε ο Βορέας από μια Άρπυια, δηλαδή αρπακτική, που ήταν φτερωτή κόρη του Θαύμαντα και της Ωκεανίδας Ηλέκτρας.

Ο Νότος, όπως και ο Εύρος, αντίθετα με το Βορέα, δεν είχαν ερωτικές περιπέτειες. Όσο για το Ζέφυρο, αυτός αγάπησε την Άρπυια Πόδαργη και απέκτησε μαζί της δυο άλογα, τον Ξάνθο και το Βαλίο, τα άλογα του Αχιλλέα. Επίσης, τη Φλώρα ή Χλωρίδα, με την οποία απέκτησε όλα τα ανοιξιάτικα λουλούδια και την

Ίριδα, και απέκτησε ένα γιό, τον Έρωτα.

Ο Ζέφυρος δεν αγάπησε μόνο γυναίκες, αλλά και άντρες. Ήταν ξετρελαμένος με τον Υάκινθο, τον ερωμένο του Απόλλωνα, αυτόν τον πολύ όμορφο άντρα. Ο Ζέφυρος δεν άντεξε την προτίμησή του στον Απόλλωνα και όταν κάποια μέρα έριχναν το δίσκο ο Υάκινθος και ο Απόλλωνας, ο Ζέφυρος φύσηξε δυνατά και παρέσυρε το δίσκο έτσι, ώστε να σκοτώσει τον Υάκινθο. Ο Απόλλωνας, βαθιά λυπημένος, μετέτρεψε το αίμα της πληγής του αγαπημένου του σε άνθος, τον Υάκινθο.

ΕΡΩΤΕΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ

Για έρωτες μιλούσαμε με την Ελευθώ, αλλά δεν αναφερθήκαμε στη θεά του έρωτα και θεά της ομορφιάς, την Αφροδίτη. Αυτή, που έβαζε τους άλλους θεούς και θνητούς να ερωτεύονται.

Αυτή προκάλεσε ερωτικό πάθος στον Πάρη για την Ελένη και ξεκίνησε ο Τρωικός πόλεμος.

Αυτή, οργισμένη γιατί δεν την άφησαν να βγει στη Ρόδο, προκάλεσε ερωτική manía στους γιούς του Ποσειδώνα και της Αλίας και βίασαν τη μάνα τους.

Αυτή έκανε τις γυναίκες της Λήμνου να συνουσιάζονται με περαστικούς, γιατί οι άντρες τους τις απέφευγαν, επειδή βρωμούσαν, βρωμιά που την προκάλεσε η ίδια. Και αυτό το έκανε, γιατί οι γυναίκες της Λήμνου δεν την τιμούσαν.

Αυτή έκανε τις κόρες του Κινύρα στην Κύπρο να τρέχουν πίσω από τους ξένους άντρες, επειδή της έδειξαν περιφρόνηση.

Αυτή έκανε την Ελένη και την αδερφή της την Κλυταιμίστρα, τις κόρες του Τυνδάρεω, να απατήσουν τους άντρες τους, Μενέλαο και Αγαμέμνονα, γιατί ο πατέρας τους παράλειψε να θυσιάσει στο βωμό της.

Αυτή έκανε την Ηώ ανικανοποίητη σεξουαλικά, γιατί κοιμήθηκε με το δικό της εραστή, τον Άρη, και ήθελε να την εκδικηθεί.

Αυτή έβαλε τη Σμύρνα, κόρη του βασιλιά των Ασσυρίων Θεϊάντα, να ερωτευτεί τον πατέρα της και να κοιμηθεί μαζί του χωρίς αυτός να το ξέρει, επειδή έδειξε την περιφρόνησή της στην ίδια.

Αυτή έκανε τη Μούσα Κλειώ, που ειρωτεύτηκε τον έρωτά της με τον Άδωνη, να γεννήσει τον ομοφυλόφιλο Υάκινθο, που έγινε ερωμένος του Θάμαρη, του πρώτου εραστή αγοριών.

Αυτή εκδικήθηκε τον Ιππόλυτο, το γιό του Θησέα, προκαλώντας ερωτικό πάθος στη μητριά του Φαίδρα προς αυτόν, γιατί αφοσιώθηκε στην Άρτεμη και περιφρόνυσε αυτή.

Αυτή έκανε τη γυναίκα του Διομήδη, την Αιγιάλεια, να ερωτευτεί τον Κομήτη, το γιό του Σθένελου, γιατί ο Διομήδης την τραυμάτισε στον Τρωικό πόλεμο, όταν πήγε να σώσει το γιό της τον Αινεία.

Αλλά ας μην είμαστε τόσο αυστηροί μαζί της, γιατί εκεί που ήξερε να προκαλεί έρωτες για να εκδικηθεί, εκεί ήξερε και ν' απαλύνει τον πόνο των ερωτευμένων.

Αυτή δεν είναι, που λυπήθηκε το Σέλεμο, που είχε ερωτευτεί τη Νύμφη Αργυρά και τον έκανε ποτάμι;

Αυτή δεν είναι, που έδωσε ζωή στο άγαλμα, που έφτιαξε ο Πυγμαλίωνας στην Κύπρο και το ερωτεύτηκε;

Αυτή δεν παρηγόρησε την Αριάδνη, όταν ο Θησέας την εγκατέλειψε στη Νάξο και τη διαβεβαίωσε πως θα παντρευόταν το Διόνυσσο;

Ας έρθουμε τώρα στους έρωτές της. Ας αρχίσουμε από τον άντρα της, τον Ήφαιστο. Πώς μια τόσο όμορφη θεά παντρεύτηκε ένα άσχημο και ανάπηρο;

(Συνέχεια στο επόμενο τεύχος)